

היא גדלה בעכו - נישאה בעמאן -

השתקעה בשכם - ועכשיו היא מרגיזה

את קציני הביטחון של ישראל וירדן

הנמרה

משכם

ואבא שלי היו חברים, לפני 1948. אני עומד לרשותך. לזיכרו של אביך המנוח. תקבלי רשיון לפעול למען בני-עמך."

מלכת היופי

העליבה חייל

ב פעילותה למען עמה, הפכה ז'אן ד'ארק משכם לצנינים בעיניו של ה' מימשל בשתי גדות הירדן. המימשל ה'

התאספו אלפי פליטים שהגיעו מקלקיליה, העיירה שהציקה כה רבות לישראלים. ב' משך שנים, ושנמחתה מתחת פני השמיים. הפליטים היו רעבים וצמאים וחסרי-גג. ביניהם היו גם חיילים ירדניים פצועים. ריימונד יצאה לחפש את מנהל המחסן של מחלקת-הסעד העירונית, כדי לספק מזון פליטים.

האיש לא היה, וריימונד המשיכה בדרכה, בלוויית ידידתה, לעבר מטה כוחות צה"ל בשכם.

ריימונד וחברתה נתקבלו על-ידי שני קצינים ישראלים. "אמרנו שאנחנו מת' נדבות," נזכרת ריימונד. "אחד הקצינים ענה לנו שאסורה עלינו כל פעילות.

מאת

מרסל זוהר

איננו יודעים עדיין דבר על העיר, הס' ביר לי. תחזכו עד שנשליט סדר בעיר, התווכחתי. שם בשדה שכבו ילדים וזקנים רעבים, על האדמה. קצין אחר שאל אותי מאיפה אני יודעת עברית כל כך טוב. איפה נולדתי.

"אמרתי לו, בעכו. הוא שאל אם הכר' תי משפחה מסויימת. זה אבא שלי, עני' תי לו.

"עולם קטן, הוא אמר לי. אבא שלך

בת-מצווה בחיפה

ריימונד בטקס חגיגת בת-המצווה שלה. שנערך בחיפה לפני למעלה מ' 22 שנה.

הם, דלתותיהם נעולות ותריסיהם מוגפים. לתוך הרחובות המסוכנים הללו, השר' ממים מאזרחים ומלאים חיילי אויב טרו' דים, יצאה אשה צעירה, אם לתינוק בן שנה. ז'אן ד'ארק של שכם יצאה לפעולה.

בזכות

זכר האב

ריימונד טאוויז היתה כבר מסורת ארוכה של פעילות ציבורית. מסורת אותה ירשה מאמה. עתה, כאשר יצאה מביתה המוגן לתוך העיר הבוערת, יצאה במטרה להמשיך במסורת זו.

בשדות שמאחורי הווילה המפוארת שלה

עיר בערה. אלפי הפליטים — ז'אן ד'ארק, נשים וילדים — התאספו בר' שדות שמסביב לה. בלילה ישנו תחת כיפת השמיים, ביום ניצלו בשמש הקייץ הלוהטת. הפצועים לא זכו לטיפול רפואי. בעיר עצמה ניראו רק המנצחים ברחובות. צנחנים ישראלים ברגל, בג'יפים, ב' רכב משוריין.

היו אלה שעותיה הראשונות של שכם לאחר כיבושה בידי צה"ל במלחמת ששת-הימים. השריפות שפרצו במהלך הקרב על העיר לא כובו עדיין. חיילים עסקו במתיחת גידרי-תייל, בהשלטת הסדר שאחרי המלחמה. מנגנון המימשל הצבאי, שבא בעיקבות הלוחמים, היה בתחילת התארגנותו. תושבי העיר הסתגרו בבתי

מפגינה בירושלים

ריימונד בהפגנה לשיחרור עזרי ש"ח, ש' הובאו לדין בהפגנים נגד הריסוס בעקרבה.

צבאי ביו"ש עשוי כל יום לגרשה לירדן. שם היא צפויה להיות מגורשת הלאה — אם לא גרוע מכך.

יש לה עיניים ירוקות בורקות, ולשון חריפה. כיום היא בת 34, אם לחמישה ילדים — בגילים 14 עד שמונה. כשהיתה בת 14, נבחרה כמלכת-היופי של עכו — לצידה של מלכת-היופי היהודייה של ה' עיר. כיום, היא פעילה בייצוג מסוג אחר. כאשר פונתה משפחה שכמית מביתה, לקראת סתימת הבית בידי המימשל, איר' גנה ריימונד קבוצת פעילות, הקימה תוך זמן קצר אוהל מול משרדי מטה המימשל בעיר, העבירה לשם את המפגנים והספי' הם. אנשי המימשל מיהרו לסקל את האוהל ושוכניו, אך הפגנתה של ריימונד לא נש' כחה.

כאשר ביקשה משלחת נשים בראשותה להגיש למושל הצבאי בקשה להימנע מפי' צוץ בתיהם של כמה תושבים — סירב זה